

Arrest

nr. 267 689 van 2 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers' ouders, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen in juni 2018 vergezeld van tweede verzoeker (geboren op 20 november 2017), dienden op 28 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoekers' ouders reeds een internationale beschermingsstatus hadden gekregen in Griekenland. Op 2 november 2018 werd eerste verzoeker in België geboren. Op 27 februari 2020 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep ingediend tegen de beslissing van 30 september 2019.

1.2. Op 30 januari 2020 werd een verzoek om internationale bescherming ingediend in naam van verzoekers. Nadat hun dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 februari 2020 werd overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: GCVS), werden verzoekers bij monde van hun moeder gehoord op 3 maart 2021. Op 18 maart 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Deze beslissingen werden op 22 maart 2021 aangetekend verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, S.A., bezit de Syrische nationaliteit en u bent geboren op 2 november 2018 in Torhout, België. Uw vader A.M.A. (O.V. XXX) en uw moeder D.D. (O.V. XXX), beiden afkomstig uit Damascus, verlieten Syrië omwille van de heersende oorlog en persoonlijke problemen. Ze leerden elkaar kennen in Turkije, waarna ze er trouwden. Ze reisden samen verder naar Griekenland, waar op 30 september 2016 hun vingerafdrukken genomen werden. Diezelfde dag dienden ze er een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 december 2017 werden uw ouders erkend als vluchteling in Griekenland. Wegens de slechte situatie daar vertrokken uw ouders op 24 juni 2018 naar België.

Op 28 juni 2018 hebben uw ouders in België een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In dit verzoek werd op 30 september 2019 door het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen wegens bescherming in een andere EU-lidstaat. Op 10 oktober 2019 dienden uw ouders een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 27 februari 2020 een arrest (XXX) velde dat besloot tot de verwerping van dit beroep. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 30 januari 2020 werd vervolgens een verzoek om internationale bescherming in uw naam ingediend. Hierin werd aangehaald dat u niet terug kunt naar Griekenland, daar uw leven bedreigd wordt door de smokkelaar, die uw ouders van Turkije naar Griekenland bracht. De 10 000 euro die uw ouders aan de smokkelaar dienden te betalen, werd door het wisselkantoor gestolen, waardoor de smokkelaar niets ontving en uw ouders hun geld kwijt waren. Vervolgens begon de smokkelaar uw ouders te bedreigen. Sinds de geboorte van uw broer B. in Griekenland dreigde hij hem te ontvoeren of doden, indien uw ouders hem niet zouden betalen. Ook u wordt bedreigd. Sinds uw geboorte krijgen uw ouders ook telefoontjes van diezelfde smokkelaar in België.

Ter staving van dit verzoek werden volgende documenten voorgelegd: uw geboorteakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd D.D., werd afgenomen, die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken in uw naam neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit de verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming enerzijds berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 juni 2018, waarvoor de weigeringsbeslissing vanaf nu definitief is. Zo wordt verwezen naar een gebrek aan eten en werk, huisvesting en medische zorg voor jullie in Griekenland (CGVS, p.7). Inzake deze elementen dient opnieuw aangehaald te worden dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, zoals is gebleken in hoofde van uw ouders.

Verder wordt nog aangehaald dat u niet zou terug kunnen keren naar Griekenland omwille van een probleem met de smokkelaar, waardoor uw leven en dat van uw broer in gevaar is (CGVS, p. 4). Er rijzen echter grote vragen omtrent desbetreffende problemen. Allereerst is het zeer opmerkelijk dat uw ouders deze problemen geenszins benoemden inzake hun eigen verzoek. Slechts na de negatieve beslissing, werden deze elementen door uw moeder opgeworpen in het verzoek in uw hoofde en dat van uw broer. Evenmin werden deze elementen aangehaald in het verzoekschrift tijdens de beroepsprocedure en evenmin hebben uw ouders na kennisname van de beschikking door de RvV van 20 januari 2020, gebruik gemaakt van de mogelijkheid om verzoek tot horen in te dienen bij de RvV en deze elementen aan te brengen. Nochtans zouden deze problemen een zeer belangrijke rol gespeeld hebben bij het vertrek van uw familie uit Griekenland. Uw moeder haalt aan als verschooning voor het verzwijgen van deze vrees dat ze bang was en dat haar echtgenoot, uw vader dus, zei om deze zaken niet te vertellen (CGVS, p.6). Indien deze problemen echter een dermate bedreigend karakter hebben zoals nu blijkt, kan verwacht worden dat deze onmiddellijk worden vermeld wanneer uw familie in een andere EU-lidstaat om bescherming vraagt. Er dient te worden benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds vanaf het eerste verzoek.

Bovendien staat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning of angst wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet en dit van bij aanvang van de asielpcedure. Het feit dat desbetreffende problemen niet eerder werden aangehaald, heeft als gevolg dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Voorts bemerkt het CGVS dat u inzake deze vermeende problemen bescherming kunt zoeken bij de Griekse politie of autoriteiten. Als EU-lidstaat is Griekenland gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan zij gebruik kan maken. Hetgeen bevestigd werd door de RvV inzake het verzoek van uw ouders. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat uw fundamentele rechten verzekerd zijn, en dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is. Bovendien toont uw familie niet op overtuigende wijze aan dat ze ernstige pogingen ondernomen hebben om er uw rechten te doen gelden. Nochtans kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft de status of verblijfsregeling in uw hoofde, S.A., geboren op 2 november 2018 te Torhout, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt geenszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde.

Dit betekent dat, hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen uw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in uw hoofde, geboren in België, dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die uw ouders daaromtrent hebben, aldaar te doen gelden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris op het feit dat u de internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, B.A., bezit de Syrische nationaliteit en u bent geboren op 20 november 2017 in Athene. Uw vader A.M.A. (O.V. XXX) en uw moeder D.D. (O.V. XXX), beiden afkomstig uit Damascus, verlieten Syrië omwille van de heersende oorlog en persoonlijke problemen. Ze leerden elkaar kennen in Turkije, waarna ze er trouwden. Ze reisden samen verder naar Griekenland, waar op 30 september 2016 hun vingerafdrukken genomen werden. Diezelfde dag dienden ze er een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 december 2017 werden uw ouders erkend als vluchteling in Griekenland. Wegens de slechte situatie daar vertrokken uw ouders op 24 juni 2018 naar België.

Op 28 juni 2018 hebben uw ouders in België een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In dit verzoek werd op 30 september 2019 door het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen wegens bescherming in een andere EU-lidstaat. Op 10 oktober 2019 dienden uw ouders een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 27 februari 2020 een arrest (233237) velde dat besloot tot de verwerping van dit beroep. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 30 januari 2020 werd vervolgens een verzoek om internationale bescherming in uw naam ingediend. Hierin werd aangehaald dat u niet terug kunt naar Griekenland, daar uw leven bedreigd wordt door de smokkelaar, die uw ouders van Turkije naar Griekenland bracht. De 10 000 euro die uw ouders aan de

smokkelaar dienden te betalen werd door het wisselkantoor gestolen, waardoor de smokkelaar niets ontving en uw ouders hun geld kwijt waren. Vervolgens begon de smokkelaar uw ouders te bedreigen. Sinds uw geboorte dreigde hij ermee u te ontvoeren of doden, indien uw ouders hem niet zouden betalen. Ook uw broer Sami wordt bedreigd. Sinds zijn geboorte krijgen uw ouders ook telefoontjes van diezelfde smokkelaar in België.

Ter staving van dit verzoek werden volgende documenten voorgelegd: uw geboorteakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit waardoor het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van uw moeder, D.D., werd afgenomen, die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken in uw naam neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit de verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming enerzijds berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 juni 2018, waarvoor de weigeringsbeslissing vanaf nu definitief is. Zo wordt verwezen naar een gebrek aan eten en werk, huisvesting en medische zorg voor jullie in Griekenland (CGVS, p.7). Inzake deze elementen dient opnieuw aangehaald te worden dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, zoals is gebleken in hoofde van uw ouders.

Verder wordt nog aangehaald dat u niet zou terug kunnen keren naar Griekenland omwille van een probleem met de smokkelaar, waardoor uw leven en dat van uw broer in gevaar is (CGVS, p. 4). Er rijzen echter grote vragen omtrent desbetreffende problemen. Allereerst is het zeer opmerkelijk dat uw ouders deze problemen geenszins benoemden inzake hun eigen verzoek. Slechts na de negatieve beslissing in hoofde van uw ouders werden deze elementen door uw moeder opgeworpen in het verzoek in uw hoofde en in hoofde van uw broer. Evenmin werden deze elementen aangehaald in het verzoekschrift tijdens de beroepsprocedure en evenmin hebben uw ouders na kennisname van de beschikking door de RvV van 20 januari 2020, gebruik gemaakt van de mogelijkheid om verzoek tot horen in te dienen bij de RvV en deze elementen aan te brengen. Nochtans zouden deze problemen een zeer belangrijke rol gespeeld hebben bij het vertrek van uw familie uit Griekenland. Uw moeder haalt als verschoning voor het verzwijgen van deze vrees aan dat ze bang was en dat haar echtgenoot, uw vader dus, zei om deze zaken niet te vertellen (CGVS, p.6). Indien deze problemen echter een dermate bedreigend karakter hebben zoals nu blijkt, kan verwacht worden dat deze onmiddellijk worden vermeld wanneer uw familie in een andere EU-lidstaat om bescherming vraagt. Er dient te worden benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige

feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds vanaf het eerste verzoek.

Bovendien staat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning of angst wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet en dit van bij aanvang van de asielprocedure. Het feit dat desbetreffende problemen niet eerder werden aangehaald, heeft als gevolg dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Voorts bemerkt het CGVS dat u inzake deze vermeende problemen bescherming kunt zoeken bij de Griekse politie of autoriteiten. Als EU-lidstaat is Griekenland gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan zij gebruik kan maken. Hetgeen bevestigd werd door de RVV inzake het verzoek van uw ouders. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat uw fundamentele rechten verzekerd zijn, en dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is. Bovendien toont uw familie niet op overtuigende wijze aan dat ze ernstige pogingen ondernomen hebben om er uw rechten te doen gelden. Nochtans kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft de status of verblijfsregeling in uw hoofde, B.A., geboren op 20 november 2017 te Athene, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt geenszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde.

Dit betekent dat, hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen uw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in uw hoofde, geboren in Griekenland, dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die uw ouders daaromtrent hebben, aldaar te doen gelden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris op het feit dat u de internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een eerste middel een schending aan van de artikelen 48 en 57/6 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van de onderzoeksplicht en van de medewerkingsplicht.

Zij betogen dat het asielrelaas van hun ouders als geloofwaardig dient te worden beschouwd nu zij op 28 december 2017 erkend werden als vluchteling in Griekenland. Ze zouden zelf tal van zwaarwegende motieven hebben aangehaald waaruit blijkt dat het niet mogelijk is om terug te keren naar hun herkomstland en naar Griekenland. Hun ouders werden bedreigd door mensensmokkelaars die hen naar Europa hebben gebracht omdat die smokkelaars, aan wie 10.000 euro moest worden betaald via een wisselkantoor, het geld nooit hebben ontvangen. De smokkelaars zouden ermee gedreigd hebben hen te ontvoeren bij gebrek aan betaling. Ook in België zouden hun ouders nog bedreigingen krijgen van de smokkelaars. Zij verwijten de commissaris-generaal geen enkele feitenvinding te hebben doorgevoerd.

De beslissing zou tegenstrijdig zijn waar enerzijds gesteld wordt dat er geen nieuwe elementen worden aangereikt, maar anderzijds geargumenteed wordt dat de problemen met de smokkelaar nooit eerder werden ingeroepen. Zij voegen toe dat de problemen met de smokkelaar weldegelijk zwaarwichtig zijn en niet zonder meer van tafel kunnen worden geveegd. De commissaris-generaal zou de medewerkingsplicht hebben geschonden en *a priori* zijn uitgegaan van een ongeloofwaardigheid van de verklaringen, terwijl het tegendeel volgens hen blijkt uit de erkenning door de Griekse autoriteiten.

In een tweede middel stellen verzoekers een schending voor van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 §3 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij betogen dat de motieven van de beslissing berusten op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten. Zij wijzen op de ernst van de situatie in Syrië. De problemen die zij aanhaalden zouden zich niet beperken tot hun herkomstland maar zich ook voordoen in Griekenland nu zij er lastiggevallen en bedreigd werden door de smokkelaar. Hun ouders zouden zich geenszins veilig voelen in Griekenland en zouden geen vertrouwen hebben in de Griekse politie of autoriteiten. Gezien de vele problemen waarmee het land geconfronteerd wordt, zou er geen prioriteit zijn voor hun problemen.

2.2. Nieuwe stukken

Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet waarbij een attest van zwangerschap van 5 januari 2022 werd gevoegd waarin wordt geattesteerd dat verzoekers' moeder, mevr. D.D., zwanger is en de bevalling wordt verwacht rond 27 juni 2022.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel

aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

2.4. Juridisch kader

De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.5. Onderzoek van de “eigen feiten”

Verzoekers' ouders dienden op 28 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”* Verzoekers' ouders verklaarden in het kader van dit verzoek om internationale bescherming niet naar Griekenland te kunnen terugkeren omdat zij er geen verzoek om internationale bescherming zouden hebben ingediend, ze er geen verblijfsvergunning hebben, de economische situatie er niet gunstig is en ze er op straat zullen belanden. Het CGVS verklaarde dit verzoek niet-ontvankelijk wegens de internationale bescherming toegekend door de Griekse autoriteiten. Het beroep dat tegen die beslissing werd ingesteld, werd door de Raad verworpen op 27 februari 2020.

Verzoekers dienden op 30 januari 2020 als minderjarigen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen waren verzoekers ook nog minderjarig.

De Raad stelt vast dat het persoonlijk onderhoud in het kader van het verzoek om internationale bescherming, dat in naam van verzoekers werd ingediend, rekening houdend met de jonge leeftijd en maturiteit van de minderjarige verzoekers, rechtstreeks van hun moeder, mevr. D.D. werd afgenomen. Blijkens het rechtsplegingsdossier beschikte de moeder ook over de mogelijkheid om stukken in verzoekers' naam neer te leggen.

Verzoekers' moeder verklaarde dat haar kinderen in Griekenland bedreigd werden door een smokkelaar. Verzoekers' ouders dienden 10.000 euro te betalen aan de smokkelaar maar dit geld werd door het wisselkantoor gestolen waardoor de smokkelaar niets ontving. Hierop zou de smokkelaar hun ouders zijn beginnen te bedreigen. Sinds de geboorte van eerste verzoeker in Griekenland zou de smokkelaar gedreigd hebben om hem te ontvoeren of te doden bij gebrek aan betaling. Verzoekers' ouders zouden ook dreigtelefoontjes krijgen van diezelfde smokkelaar in België (CGVS verhoren, p. 4-5). Verder wees verzoekers' moeder erop dat ze in Griekenland veel hebben meegemaakt door een gebrek aan werk, inkomsten en geld (CGVS verhoren, p. 7).

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het beschermingsverzoek van verzoekers aldus deels berust op dezelfde gronden zoals aangehaald door hun ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is. Dat verzoekers het moeilijk hadden in Griekenland, er geen werk, eten en inkomsten hadden, werd in het kader van het verzoek van hun ouders immers reeds door de commissaris-generaal beoordeeld als volgt:

“(…) Het valt dus moeilijk aan te nemen dat u van de toekenning van de vluchtelingenstatus niet op de hoogte zou geweest zijn. Zeker gezien het feit dat uit de beschikbare informatie blijkt dat u tegen de oorspronkelijke beslissing niet-ontvankelijkheid door Griekenland in beroep bent gegaan. Uw gebrek aan medewerking op dit punt heeft negatieve gevolgen wat betreft uw verklaringen omtrent de redenen waarom u niet meer in Griekenland zou kunnen verblijven.

U haalt de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan als reden van uw vertrek aldaar en als reden dat u er niet kan naar terugkeren ; bovenop het feit dat u verklaart er geen verblijfsdocumenten te hebben wat gezien de informatie waarover het CGVS beschikt niet kan gevolgd worden. U verklaart dat u niet naar Griekenland wil terugkeren omdat u vreest op straat te belanden (CGVS, p. 11) . U verklaart ook dat er in Griekenland heel veel drugsverslaafden zijn. U verklaart dat u tijdens uw verblijf in Griekenland logement en voedsel kreeg in een opvangfaciliteit, en dit tot aan uw vertrek uit Griekenland (CGVS , p. 11). Hoewel u geen geldelijke steun kreeg kan er hieruit worden afgeleid dat u wel degelijk geholpen werd door de Griekse overheid. Bovendien verklaart u nooit enige problemen gekend te hebben in Griekenland (CGVS, p. 11). U verklaart enkel dat u voor uw kinderen een betere toekomst wil

hier in België (CGVS, p. 13). Het volstaat niet om te verwijzen naar een algemene situatie om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatus, u dient uw vrees in concreto aan te tonen.(...)”

Dat het relaas met betrekking tot het gebrek aan woonst, geen eigen feiten betreffen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt door verzoekers niet betwist. Voorgaand motief blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad tot het zijne gemaakt.

De hamvraag is of de verklaringen met betrekking tot de dreigementen van de smokkelaar, die niet werden aangehaald in het verzoek van de ouders, kunnen worden gekwalificeerd als ‘eigen feiten’ die een apart verzoek rechtvaardigen. Hierbij herhaalt de Raad dat de loutere vaststelling dat minderjarige verzoekers eigen feiten aanhalen niet volstaat om hun verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren. De door de minderjarige verzoekers aangehaalde eigen feiten moeten immers van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen (zie ook *supra*).

De Raad merkt hierbij op dat het van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekers hebben de verplichting om hun volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over hun verzoek om internationale bescherming en het is aan hen om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Van verzoekers worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over hun identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoekers zijn immers zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij afleggen.

De Raad stelt vast dat verzoekers' moeder gevraagd werd waarom zij de problemen met de smokkelaar niet vermeld heeft in haar eigen verzoek om internationale bescherming, waarop zij antwoordde dat haar man haar aanraadde dit niet te vertellen omdat ze bang waren (CGVS verhoren, p. 5).

Dat haar partner haar gezegd zou hebben geen melding te maken van de problemen met de smokkelaar omdat ze bang zijn, wijst erop dat verzoekers' moeder een houding heeft aangenomen die geenszins in overeenstemming is met de medewerkingsplicht zoals *supra* omschreven. Bovendien betreft het een blote bewering die de Raad net zo min overtuigt als de commissaris-generaal. Zoals de commissaris-generaal ook terecht aanstipte is een zekere mate van spanning of stress inherent aan elk interview, maar staat dit er niet aan in de weg dat van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het herkomstland.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van de geuite vrees ten aanzien van de smokkelaar, die ermee bedreigd zou hebben de minderjarige verzoekers te doden, onderuit wordt gehaald door het feit dat verzoekers' ouders hiervan geen enkele melding hebben gemaakt in het kader van het door hun in eigen naam ingediende verzoeken tot internationale bescherming. Verzoekers moeder' verklaarde bovendien in het kader van huidig verzoek dat de bedreigingen van de smokkelaar onmiddellijk begonnen zijn na hun aankomst in Griekenland (CGVS verhoren p. 5) en de bedreigen aldus de reden vormden voor het vertrek van het gezin naar België. Dat verzoekers' moeder enerzijds voorhoudt dat de telefonische bedreigingen pas zouden zijn begonnen nadat zij inzake haar eerste verzoek om internationale bescherming een negatieve beslissing kreeg (CGVS verhoren, p. 6) maar anderzijds de bedreigingen net de reden vormden voor het vertrek van het gezin naar België (CGVS verhoren, p. 5) is niet consistent en ondergraaft de geloofwaardigheid van die voorgehouden “eigen feiten”.

Het door de commissaris-generaal genomen standpunt dienaangaande in de bestreden beslissing wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt:

“Verder wordt nog aangehaald dat u niet zou terug kunnen keren naar Griekenland omwille van een probleem met de smokkelaar, waardoor uw leven en dat van uw broer in gevaar is (CGVS, p. 4). Er rijzen echter grote vragen omtrent desbetreffende problemen. Allereerst is het zeer opmerkelijk dat uw

ouders deze problemen geenszins benoemden inzake hun eigen verzoek. Slechts na de negatieve beslissing, werden deze elementen door uw moeder opgeworpen in het verzoek in uw hoofde en dat van uw broer. Evenmin werden deze elementen aangehaald in het verzoekschrift tijdens de beroepsprocedure en evenmin hebben uw ouders na kennisname van de beschikking door de RvV van 20 januari 2020, gebruik gemaakt van de mogelijkheid om verzoek tot horen in te dienen bij de RvV en deze elementen aan te brengen. Nochtans zouden deze problemen een zeer belangrijke rol gespeeld hebben bij het vertrek van uw familie uit Griekenland. Uw moeder haalt aan als verschooning voor het verzwijgen van deze vrees dat ze bang was en dat haar echtgenoot, uw vader dus, zei om deze zaken niet te vertellen (CGVS, p.6). Indien deze problemen echter een dermate bedreigend karakter hebben zoals nu blijkt, kan verwacht worden dat deze onmiddellijk worden vermeld wanneer uw familie in een andere EU-lidstaat om bescherming vraagt. Er dient te worden benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds vanaf het eerste verzoek.

Bovendien staat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning of angst wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet en dit van bij aanvang van de asielprocedure. Het feit dat desbetreffende problemen niet eerder werden aangehaald, heeft als gevolg dat er geen geloof aan kan worden gehecht.”

Ter terechtzitting leggen verzoekers middels een aanvullende nota op grond van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet een attest neer waaruit blijkt dat verzoekers' moeder zwanger is en de bevalling voorzien is rond 27 juni 2022.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot het eerdere verzoek om internationale bescherming, ingediend door verzoekers' ouders werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het daartegen ingediende beroep werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd. De Raad kan echter niet voorbijgaan aan het feit dat een nieuw element of bevinding kan worden voorgelegd dat/die van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het element of de bevinding waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. De Raad dient aldus bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming ingediend in naam van de minderjarige kinderen en in het belang van die kinderen rekening te houden met alle feitelijke elementen.

De Raad verwijst vooreerst op artikel 1 §1, 12° van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat zwangere vrouwen een kwetsbaar profiel hebben. Artikel 1 §1, 12° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “12° kwetsbare persoon : zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan;”

Voor wat betreft het belang van het kind en de aandacht voor het beginsel van eenheid van gezin verwijst de Raad naar overweging 18 van richtlijn 2011/95/EU dat bepaalt wat volgt: “Het ‘belang van het kind’ dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Uit een samenlezing van voormeld artikel 1, §1; 12° van de Vreemdelingenwet en overweging 18 van richtlijn 2011/95/EU komt de Raad *in casu* tot de volgende vaststelling. In het kader van het beginsel van eenheid van het gezin, waarmee rekening moet gehouden worden bij de beoordeling van het belang van het kind, kan de situatie zoals die blijkt uit de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, niet genegeerd worden in de beoordeling van het verzoek ingediend in naam van de minderjarige kinderen. De zwangerschap van de moeder van verzoekers heeft immers tot gevolg dat het gezin een kwetsbaar profiel heeft. Dit kwetsbaar profiel dient dan ook betrokken te worden in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming dat werd ingediend in naam van de minderjarige verzoekers.

Gelet op de situatie waarbij verzoekers vergezeld zijn van een moeder met een kwetsbaar profiel, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekers' situatie aangewezen in het licht van de beoordeling of er "eigen feiten" werden aangehaald zoals bepaald in artikel 57/6 §3, 6° van de Vreemdelingenwet.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het erop dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 18 maart 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO